

ASKER OG BÆRUM TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 28.02.2014 i Asker og Bærum tingrett,
Sak nr.: 14-025894TVA-AHER/2
Dommer: Tingrettsdommer Bente Løvik Ulven
Saken gjelder: Klage over namsmannens utlegg

Anne-Karina Hyggen Amland

mot

Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS

KJENNELSE

Saken gjelder klage over namsmannens beslutning om utlegg.

Torkildsen & Co Advokatfirma AS ("T&Co") begjærte 19. juni 2013 utlegg mot Anne-Karina Hyggen Amland ("Amland"). Begjæringen gjaldt krav om sakskostnader tilkjent ved Borgarting lagmannsretts kjennelse av 22. mai 2013. Namsmannen i Asker og Bærum ga saken saksnummer T2013-145178.

Namsmannen forela begjæringen for Amland 12. juli 2013. Utleggsforretning ble berammet til 5. august 2013, men først avholdt 12. september 2013. Det ble tatt utleggspant i Amlands ideelle eierandel i fast eiendom.

Etter at vi gjorde tingretten oppmerksom på feilen

Amland påklaget namsmannens beslutning om utlegg i brev av 30. september 2013. Namsmannen oversendte denne klagen til behandling i tingretten, uten innbetaling av gebyr, sammen med blant annet den klagen som ble behandlet av Asker og Bærum tingretts i kjennelse av 15. januar 2014, i sak nr 13-170594TVA-AHER/2. Tingretten returnerte klagen i foreliggende sak, og den ble deretter behandlet på ordinær måte hos Namsfogden. Namsfogden besluttet å opprettholde sin beslutning, innkrevde gebyr og sendte saken til tingretten for behandling.

Dvs, ingen behandling

T&Co nedla under behandlingen av klagen i sak nr 13-170594TVA-AHER/2 påstand om at klagen også i denne saken forkastes. Retten har hatt dokumentene i sak nr 13-170594TVA-AHER/2 for hånden ved avgjørelse av denne sak, og Amlands anførsler, så vel som Namsfogdens begrunnelse for ikke å omgjøre beslutning om utlegg, fremstår i det vesentligste som å være de samme i begge saker. Med det resultat retten er kommet til, finner retten det ikke nødvendig å forelegge klagen på nytt for T&Co. Det er ikke nødvendig med ytterligere saksforberedelse.

Amland har nedlagt slik påstand:

1. Namsfogdens utlegg av 9. september 2013 oppheves, og begjæringen som ligger til grunn for det ulovlige utlegget avvises.
2. Namsfogdens hemmeligholdelse av hele prosessen er i strid med EMK art. 6.
3. Namsfogdens unndragelse av habilitetsinnsigelsene av 170613 og 050813 er i strid med EMK art. 6
4. Namsfogdens unndragelse av mitt brev av 050813 (innsigelser mot begjæringen), er i strid med EMK art. 6
5. Namsfogdens gjennomføring og avholdelse av hemmelig rettergang 9. september 2013 er i strid med EMK art. 6.

6. Namsfullmektig Kristin Gjertsen Oulie dømmes til å betale kr. 500.000,- for mot bedre viten å ha planlagt og gjennomført hemmelig rettergang, herunder hemmeligholdelse av habilitetsinnsigelser og brev av 050813.
7. Torkildsen & Tennø Advokatfirma AS, Erling Skaktavl Keyser og Julie Randgaard Schive Hovde-Hagen dømmes in solidum – for urettmessig forfølgelse - til å erstatte mitt økonomiske så vel som ikke-økonomiske tap med kr. 680.000,-.
8. Torkildsen & Tennø Advokatfirma AS, Erling Skaktavl Keyser og Julie Randgaard Schive Hovde-Hagen dømmes in solidum til å betale sakens omkostninger med kr 10.000,-.

T&Co har nedlagt slik påstand, slik gjengitt i kjennelse av 15. januar 2014 i sak nr 13-170594TVA-AHER/2:

1. Amlands klage forkastes, og namsfogdens avgjørelse om utlegg av 12. juli 2013 (T2013-090737), 27. september 2013 (T2013-145168) og 30. september 2013 (T2013-145178) opprettholdes.
2. Advokatfirmaet Torkildsen & Co As tilkjennes sakens omkostninger med kr 10 000.

Retten vurdering

Som retten allerede har vært inne på, er Amlands anførsler fremsatt **og vurdert i flere tidligere klagesaker** hvor hun ikke er gitt medhold, senest i sak nr 13-170594TVA-AHER/2 som ble avgjort ved kjennelse av 15. januar 2014. Amland har den 24. februar 2014 inngitt anke mot denne kjennelsen, og den er således ikke rettskraftig. Det bemerkes for øvrig at det er en feil i Amlands påstand punkt 1, i det den viser til utleggsforretning foretatt den 9. september 2013. Dato for utleggsforretning i denne saken var 12. september 2013.

TVANGSPARAGRAFEN...Kan dog ikke benyttes mot en SAKSØKT

Prosessuelt

Innledningsvis vil retten knytte bemerkninger til prosessforutsetningene, som retten skal prøve *ex officio*, og forholdet til tvisteloven § 2-2 femte ledd. Det følger av Asker og Bærum tingretts kjennelse av 17. september 2013 i sak 13-123099TVA-AHER/1:

Som sagt: NEI. Dette er en av rettens mange falske redegjørelser

"Amland har i de senere år inngitt en rekke klager over utleggsforretninger. Alle forretningene er begjært av Poppe & Co Eiendomsmegling AS (heretter også benevnt Poppe) som ble slått konkurs i august 2011, eller av selskapets tidligere prosessfullmektig Torkildsen, Tennø & co Advokatfirma AS (heretter også benevnt T&T). (Advokatfirmet har senere endret navn, som fremgår av nærværende kjennelses forside og slutning.) Den materielle tvisten bak klagesakene gjaldt et klient/megler-forhold mellom Amland og Poppe. Det fremstår som et **mønster** at Amland har tapt saker mot Poppe eller T&T, at hun er idømt saksomkostninger, at det er avholdt utleggsforretninger som ledd i inndriving av saksomkostningskrav, at Amland har klaget utleggsforretninger inn for domstolene og at slike klagesaker har medført nye omkostningskrav - som igjen har gitt grunnlag for nye

Når man reagerer mot urett og bruker rettsmidlene, blir dette sett på som et MØNSTER

Dette er ikke juss, men maktmisbruk. § 2-2, femte ledd, kan bare benyttes mot en SAKSØKER - ikke mot en saksøkt!

utleggsforretninger og nye klager. Retten har vurdert anvendelse av tvisteloven § 2-2 femte ledd jfr tvangsloven § 6-1 første ledd. Retten har imidlertid ikke funnet å kunne anvende bestemmelsen i en situasjon hvor Amland er i klager-posisjon. Etter rettens vurdering bør en klagerposisjonen og posisjonen som ankende part likestilles, og så langt finner retten at det må legges avgjørende vekt på at Amland har vært saksøkt i alle utleggssakene. Men med det **mønsteret** som retten har beskrevet ovenfor, må det på et tidspunkt kunne settes en **sluttstrek** ved å **anvende § 2-2 femte ledd** - i den grad Amland var saksøker i en eller flere av de opprinnelige tvistene mellom henne og Poppe eller T&T."

Amland anførte i sin anke til Borgarting lagmannsretten at beskrivelsen var feilaktig, se Borgarting lagmannsretts kjennelse av 28. november 2013 i sak 13-191696ASK-BORG/04, 13-191711ASK-BORG/04, 13-191724ASK-BORG/04 og 13-192050ASK-BORG/04 (forent til felles behandling). Lagmannsretten har ikke i sin kjennelse reservert seg mot den beskrivelse tingretten ga.

Asker og Bærum tingrett bemerket også i kjennelse av 15. januar 2014 i sak nr 13-170594TVA-AHER/2 at det ved eventuelle senere klagesaker mellom samme parter med tilsvarende begrunnelse, kan være **aktuelt å vurdere** om saken skal avvises i medhold av tvisteloven § 2-2 femte ledd.

Det **mønster** som er redegjort for i sitatet fra kjennelsen av 17. september 2013, er etter rettens mening **blitt mer tydelig** gjennom de nye klagesakene som tingretten har behandlet. Dette er den tiende klagen over utlegg fra Amland som gjelder Namsfogdens utlegg til fordel for **Poppe & Co Eiendomsmegling AS/-dets konkursbo** og T&Co som behandles av Asker og Bærum tingrett. Den ellefte, sak nr 13-25898TVA-AHER/2, vil også bli avgjort i dag. Amland fikk medhold av tingretten i den andre av disse sakene retten hadde til behandling, men Borgarting lagmannsrett tok T&Co's anke til følge.

Samtlige klager springer ut av et eiendomskjøp Amlands datter foretok i 2007. Retten viser her til Oslo tingretts dom av 18. juni 2009 i sak nr 09-044573TVI-OTIR/10, som T&Co fremla i sitt tilsvarende i Namsfogden i sak nr 13-170594TVA-AHER/2. Amland forfulgte i ettertid krav om erstatning og oppreisning med kr 4 950 000 mot eiendomsmegler i forbindelse med kjøpet, Frøgnerveien Eiendomsmegling AS, senere Poppe & Co Eiendomsmegling AS. Det ble tatt ut tre forliksklager mot eiendomsmeglerfirmaet, som Amland senere trakk. **Forliksrådet tilkjente** eiendomsmeglerfirmaet sakskostnader med kr 39 688 inkl. mva. Amland anket forliksrådets avgjørelse videre. Hun tapte anken med omkostninger i tingrett, lagmannsrett og Høyesterett. T&C, den gang Torkildsen Tennø & Co Advokatfirma AS, opptrådte som prosessfullmektig for eiendomsmeglerfirmaet. Senere, etter at Poppe & Co Eiendomsmegling AS gikk konkurs og T&Co fikk seg **overdratt** tilkjente krav på sakskostnader i henhold til erklæring fra bostyrer, har T&Co opptrådt som part. Gyldigheten av denne overdragelsen er for øvrig én av de anførsler mot kravet som anføres fra Amlands side og som er behandlet av domstolene en rekke ganger.

Poppe har aldri vært part

Nei. ENEDOMMER tilkjente..., og da er avgjørelsen ugyldig

Skandale. TT har aldri fått seg tilkjent noe som helst av boet, jf boets årsberetning av 300812

NEI: Konkursboet ble tilkjent dette kravet, men boet var aldri part og var heller aldri representert.

SKANDALE: Boet har aldri vært part

Disse sakskostnadskrav har deretter gitt grunnlag for utleggsbegjæringer, med tiden tvangssalgsbegjæringer, fra Poppe & Co Eiendomsmegling AS, etter hvert dets konkursbo og T&Co, som igjen har ført til nye klager og anker.

Som et eksempel på dette viser retten til tvangsgrunnlaget i den utleggsbegjæring retten nå behandler. Borgarting lagmannsrett dømte i kjennelse av 22. mai 2013 Amland til å betale sakskostnader til T&Co, etter at anke over Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. januar 2013 ikke førte frem. Også denne saken gjaldt klage over utlegg. Tvangsgrunnlag for det utlegget var et sakskostnadskrav advokatfirmaet ble tilkjent i Høyesteretts ankeutvalg, etter at Amland hadde anket en kjennelse fra Borgarting lagmannsrett som ikke tok til følge hennes anke over en beslutning om tvangssalg truffet av Asker og Bærum tingrett 15. august 2011. Tvangsgrunnlaget for tvangssalg var utlegg for flere sakskostnadskrav, blant annet de sakskostnader eiendomsmeglerfirmaet ble tilkjent i tre rettsinstanser ved behandlingen av det opprinnelige sakskostnadskravet, men også sakskostnader som eiendomsmeglerfirmaet ble tilkjent i forbindelse med Amlands klage over utlegg – som gjaldt sakskostnader i samme sakskompleks.

En sak kan avvises dersom den "utvilsomt ikke kan ha noe fornuftig formål og er anlagt av en person som misbruker rettsapparatet ved gjentatte ganger å ha anlagt slike saker", jf. tvisteloven § 2-2 femte ledd. Vilårene for å avvise en sak etter denne bestemmelsen er meget strenge, jf. Schei m.fl. Tvisteloven kommentarutgave 2. utgave s 86, og det må vurderes konkret i den enkelte sak. Så vidt retten har klart å bringe på det rene, er sakskostnadskravet som i 2009 utgjorde kr 39 688 inkl. mva. utgangspunkt for samtlige etterfølgende saker fra Amland mot eiendomsmeglerfirmaet/dets konkursbo/T&Co. Situasjonen nærmer seg i alle fall et grenseland for der det bør være grunnlag for å anvende denne bestemmelsen. Det er vanskelig å se det fornuftige formål i at et sakskostnadskrav på under kr 40 000, som ble rettskraftig avgjort av Høyesteretts ankeutvalg i mars 2010, skal gi opphav til stadig nye saker for domstolene mellom de samme parter fire etter.

Riktignok starter en ny prosesskjede med en utleggsbegjæring fra T&Co, men retten finner ingen grunn til å bebreide advokatfirmaet for å forfølge sine krav om dekning av sakskostnader som er tvangs- og/eller rettskraftig avgjort. Det som holder prosesskjedene i gang, er Amlands anvendelse av rettsmidler mot avgjørelsene, som med unntak av Asker og Bærum tingretts kjennelse av 30. oktober 2012 har gått i hennes disfavør. Amland fremsetter de samme anførsler gang etter gang. Prosesshistorikken gir lite grunn til å anta at søksmålsiveren vil avta, og retten viser blant annet til at Amland nylig har anket Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. januar 2014 i sak nr 13-170594TVA-AHER/2, uten at retten kan se at grunnlaget for denne anken står innholdsmessig i noen annen stilling enn tidligere saker. Tvert imot er det en risiko for at antall klager over utlegg vil øke, dersom Amland også for fremtiden anvender rettsmidler mot alle avgjørelser i favør av T&Co, hvor nye sakskostnadskrav og nye utleggsbegjæringer kan bli resultatet dersom det ikke fremkommer omstendigheter som gir grunn til å vurdere fremtidige klager annerledes.

Det er TT som fører sak, IKKE Amland

Dommeren er enten blind eller korrumpert eller begge deler

Forsvarsiveren, mener du vel ditt nek. Dette er jo pølsevev, og bekrefter at dommeren er inkompetent, korrumpert og handler på ordre fra TT

Et ord uten mening for disse dommerne

Trussel

Retten har likevel valgt å **realitetsbehandle** denne klagen. Det skyldes at denne klagen er datert 30. september 2013, og Asker og Bærum tingretts kjennelse hvor man første gang reiste problemstillingen i forhold til tvisteloven § 2-2 femte ledd er datert 17. september 2013. Ettersom denne avgjørelsen og den klagen som nå er til behandling ligger så nær hverandre i tid, har retten etter en konkret vurdering funnet det riktig å realitetsbehandle også denne klagen. **Dersom det skulle komme fremtidige klager** fra Amland i samme sakskompleks, kan denne vurderingen falle annerledes ut.

Retten vurdering av anførselene i klagen

Sakskostnadene som det er tatt utlegg for, er tilkjent ved Borgarting lagmannsretts kjennelse av 22. mai 2013. Amland har anført at kjennelsen ikke er et gyldig tvangsgrunnlag fordi den **ikke er signert**. Den er etter hennes syn derfor ikke lovlig forkynt. Det er riktig at loven forutsetter at en kjennelse er signert av alle rettens medlemmer, jf. tvisteloven § 19-4 andre ledd. Det er imidlertid ikke et vilkår at den signerte versjonen blir sendt ut til partene. Det er tilstrekkelig til å **sikre notoritet** at det ligger en original kjennelse i underskrevet stand i lagmannsrettens saksmappe. Spørsmålet er vurdert av Høyesterett, som i **Rt 2012 side 1665** avsnitt 21 med videre henvisninger **bekrefter** at det ikke er et vilkår at dommernes underskrifter skal fremgå av den bekreftede utskriften av avgjørelsen som partene mottar, så lenge **rettsavgjørelsen finnes** i underskrevet form i domstolen. Det er ingen holdepunkter for å anta at saken ligger noe annerledes an her, og at kjennelsen skulle være en "fabrikasjon". Den redegjørelsen Amland gir i klagen fra nederst på **s 2 til s 4** endrer ikke rettens oppfatning. Retten kan derfor ikke se at kjennelsen ikke er lovlig forkynt for Amland eller at den ikke er gyldig tvangsgrunnlag for utlegg.

Dette bekrefter jo intet

Hva kan garantere at den virkelig finnes, bortsett fra en kopi av originalen?

Når det gjelder hennes anførsler knyttet til at advokatfirmaet ikke hadde et opprinnelig krav og derfor mangler rettslig interesse, vises til det som er sagt om dette i Borgarting lagmannsretts kjennelse av 22. mai 2013 (som også er tvangsgrunnlaget for utlegg i denne saken), og kjennelse av 28. november 2013 i fire andre saker som gjaldt klage over utlegg, sak 13-191696ASK-BORG/04, 13-191711ASK-BORG/04, 13-191724ASK-BORG/04 og 13-192050ASK-BORG/04. Retten finner det ikke nødvendig å foreta en ny vurdering av dette spørsmålet, som overordnet domstol har **tatt stilling til en rekke ganger**. Retten nevner at utlegget i denne saken gjelder tilkjente sakskostnader, og ikke hovedkravet som er rettskraftig avgjort.

Har ALDRI tatt stilling til.

Amlands anførsel om "**hemmelig utleggsforretning**" knytter seg til at namsmannen avholdt utleggsforretningen på et senere tidspunkt enn det som var varslet. Namsmannen opplyser at dette skyldtes **stor saksmengde**. Også denne anførselen er vurdert av domstolene tidligere, og retten slutter seg til det som er sagt. Det vises blant annet til Borgarting lagmannsretts kjennelse av 22. mai 2013 (tvangsgrunnlag for utlegg i denne sak) og til kjennelse fra Borgarting lagmannsrett av 28. november 2013. Lagmannsretten uttaler i sistnevnte kjennelse blant annet følgende:

Dommeren aksepterer altså at kjennelsen er et tomt dokument

"Etter lagmannsrettens syn er det sentrale at det er gitt varsel om begjæringen og at saksøkte har fått anledning til å komme med merknader. Lagmannsretten kan ikke se at en forskyvning/forsinkelse av tidspunktet for når kontorforretningen skal finne sted er noen feil som kan lede til opphevelse, særlig ikke når forsinkelsen delvis skyldes de merknader som inkom fra saksøkte samt forholdet til en annen rettstvist."

Bestemmelsen i tvangsfullbyrdsloven § 5-11 gjelder beslutninger om utsettelse etter begjæring. Den er ikke myntet på forsinkelser som oppstår ved at namsmannen ikke får avholdt forretningen som forutsatt. Det vises blant annet til Falkanger, Flock, Waalers kommentarutgave til tvangsfullbyrdsloven, fjerde utgave, side 288:

FORSKYVNING er ikke regulert ved lov. Hva slags tull er dette?

"Med "utsettelse" menes etter proposisjonen en beslutning fattet av namsmyndigheten etter begjæring av en part eller annen interessert om at gjennomføringen skal utsettes (prp s 129). [...] Utenfor begrepet faller også forsinkelser som skyldes at det tar tid å få saken tilstrekkelig opplyst, fordi man gjerne vil innrømme en person som er svært opptatt muligheten til å være til stede ved en forretning, eller ganske enkelt fordi arbeidssituasjonen ikke gjør det mulig å få fullbyrdelsen raskt gjennomført."

Amland var varslet om at det ville bli avholdt en utleggsforretning i henhold til begjæringen, og hadde fått anledning til å uttale seg. Hensynet til hennes rettssikkerhet er ivarettatt, og det foreligger ikke brudd på EMK art 6. Retten kan ikke se noe grunnlag for å hevde at **forskyvningen** av utleggsforretningen har preg av korrupsjon eller maktmisbruk, eller at utleggsforretningen kan betraktes som en nullitet.

Retten finner ikke grunnlag for å tro at Namsfogden bevisst har unnlatt å ta i betraktning et brev fra Amaland med innsigelser til utleggsbegjæringen. Uansett har det ikke i forbindelse med klagen fremkommet innsigelser til utleggsbegjæringen som ville gitt grunn til å vurdere T&Co's begjæring om utlegg annerledes enn Namsfogden hadde tatt innsigelsene i betraktning. Det er etter rettens mening ikke grunnlag for de anklager som rettes mot Namsfogden og T&Co, eller påstandene om brudd på EMK art.6.

Dette er jo det reneste sprøyt fra ende til annen. Hva slags karakterer er det som får jobb i domstolene???

Amlands anførsler om **inhabilitet** hos namsmannen er knyttet til namsmannens saksbehandling; at utleggsforretninger er avholdt "i hemmelighet" og at hennes begjæringer og prosesshandlinger bevisst er unndratt. De anførte omstendighetene kan åpenbart ikke medføre noen inhabilitet for namsmannen, jf. tvangsfullbyrdsloven § 2-5 som henviser til domstollovens regler om inhabilitet. Den begrunnelse Amaland ga for sin habilitetsinnsigelse ga ikke namsmannen noen plikt til å forelegge spørsmålet for tingretten i henhold til tvangsfullbyrdsloven § 2-5 andre ledd. Kravet gjelder hvor "det antas" at både namsmannen og namsmannens fullmektiger er inhabile. Namsmannen foretar i første omgang en egen vurdering av det spørsmålet.

Det er etter dette heller ikke grunnlag for å oppheve beslutningen om utlegg på grunn av inhabilitet.

Retten kan ikke se at det foreligger noe grunnlag for at namsmannens saksbehandling skulle stride mot EMK art. 6, eller at namsmannens beslutning på annet grunnlag skulle være ugyldig. Klagen tas ikke til følge.

Amlands erstatningskrav mot T&CO, advokater i firmaet og mot namsfullmektig Oulie er åpenbart grunnløst, og det kan under enhver omstendighet ikke tas med i klagesaken. Det skulle eventuelt vært fremmet et eget søksmål etter tvistelovens ordinære regler og må bli å avvise. Det vises for øvrig til Borgarting lagmannsretts kjennelser av henholdsvis 10. oktober 2012 og ovennevnte kjennelse fra Borgarting lagmannsrett av 28. november 2013.

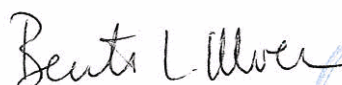
Amland har tapt klagesaken og skal pålegges å erstatte T&Cos sakskostnader, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 3-3 jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Retten oppfatter det slik at sakskostnadskravet i sak nr 13-170594TVA-AHER/2, som ble tatt til følge i Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. januar 2014, også omfattet arbeid med foreliggende klage. Klagen er ikke forelagt saksøkte på nytt, og har derfor ikke pådratt seg ytterligere sakskostnader for behandlingen av denne klagen. Sakskostnader tilkjennes derfor ikke.

SLUTNING

1. Anne-Karina Hyggen Amlands klage over utleggsforretning av 12. september 2013, namsmannens sak nr T2013-145178, tas ikke til følge.
2. Anne-Karina Hyggen Amlands erstatningskrav avvises.
3. Sakskostnader idømmes ikke.

Kjennelsen forkynnes for begge parter. Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Retten hevet

Bente Løvik Ulven

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.